

РЕШЕНИЕ

№ 1266

гр. София, 28.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Красимира Желева

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **9938** по описа за **2013** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е по касационна жалба от процесуалния представител на И. А. И., против Решение от 16.07.2013 г., постановено по нахд № 18694/2012 г. по описа на Софийски районен съд, НК, 98-ми състав. С решението е потвърдено Наказателно постановление № 67269 от 06.07.2011 г., издадено от началника на „АНД” - отдел „Пътна Полиция” при СДВР, с което на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50,00 лв., на основание чл. 183, ал. 4, т. 7 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) за нарушение по чл. 173а, ал. 1 ЗДвП и на основание чл. 183, ал. 1, т. 1 за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от същия закон административно наказание „глоба” в размер на 10,00 лв.

Касаторът твърди, че решението е незаконосъобразно и постановено в нарушение на материалния закон. Излага доводи за неодоказаност на виновно поведение от страна на нарушителя и липсата на настъпил вредностен резултат, поради което не е налице основание за ангажиране на наказателна отговорност на същото. Иска се отмяна на решението и вместо него да се постанови друго, с което да се отмени НП, като незаконосъобразно.

В съдебното заседание редовно призован касаторът не се представлява.

Ответникът по касационната жалба не изпраща процесуален представител и не взима

становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, 11 – ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Обжалваното решение е правилно.

На основание чл. 218, ал. 1 АПК касационната инстанция е обвързана с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон касационният съд следи и служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател. Касационният съд служебно не открива такива основания, поради което възприема решението като валидно и допустимо.

От фактическа страна е установено, че на 05.06.2011 г. около 11ч. и 40м. по [улица]в посока на движение изхода на [населено място], жалбоподателят управлявал лек автомобил с ДК [рег.номер на МПС] , като по време на движение не използвал обезопасителен колан. На контролните органи, при извършване на проверката не бил представен и контролния талон към свидетелството за управление на МПС. На същата дата на водача бил съставен АУАН за нарушение на чл. 137а, ал.1 ЗДвП и чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП. Въз основа на издадения АУАН било издадено и обжалваното НП.

Тази фактическа обстановка първоинстанционният съд е установил въз основа на събраните по делото писмени доказателства и разпита на свидетеля Р..

Настоящият състав намира, че атакуваното първоинстанционно решение е правилно и законосъобразно. СРС правилно е приел, че се извършени нарушения по чл. 137а, ал.1 ЗДвП и чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП, за което законосъобразно е ангажирана отговорността на И. А. И..

Нормата на чл.137а, ал.1 ЗДвП поставя изискване към водачите и пътниците в моторни превозни средства, когато са в движение, да използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани. Текстът на разпоредбата се отнася до ППС от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, които съгласно чл. 149 от ЗДвП представляват моторни превозни средства, които имат най-малко четири колела и са предназначени за превоз на пътници, както и моторни превозни средства, предназначени за превоз на товари, които имат най-малко четири колела. В случая, видно от АУАН, нарушителят е управлявал лек автомобил, който попада в категория М. Изрично е посочено, че автомобилът е оборудван с колан, поради което водачът е имал задължението по чл. 137а, ал. 1 ЗДвП. Изключение от посоченото задължение е предвидено за определени категории водачи, изчерпателно изброени в ал. 2 на посочения текст. Жалбоподателят не е ангажирал никакви доказателства, от които да се установява, че попада сред тях, включително физическото му състояние да не позволява използването на обезопасителен колан. За посоченото нарушение е приложима санкционната норма на чл.183, ал.4, т.7 ЗДвП, която предвижда глоба в размер на 50,00 лв. за водач, който не изпълнява задължението си за използване на предпазен колан. В този смисъл административно-наказващият орган законосъобразно е наложил на жалбоподателя глоба в размер на 50,00 лв.

По отношение на установеното нарушение на разпоредбата на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП следва да се има предвид, че съгласно същата водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него. За неизпълнение на посоченото задължение е предвидена санкция, регламентирана в чл.183, ал.1, т.1 ЗДвП, съгласно която водач, който не носи определените документи - свидетелство за управление, контролен талон и свидетелство за регистрация на управляваното моторно превозно средство; се наказва с глоба в размер на 10,00 лв. Предвид изложеното и липсата на доказателства опровергаващи констатациите на контролните органи, настоящият съдебен състав счита, че отговорността на наказаното лице е ангажирана правилно и законосъобразно.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал.2 АПК , вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН Административен съд София - град, в настоящия касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА постановеното по НАХД № 18694 от 2012 г., решение от 16.07.2013 г. на Софийски районен съд, НК, 98-ми състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.